

РЕШЕНИЕ

№ 4166

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 01.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Калина Донкова, като разгледа дело номер **3802** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу т. 2 и т. 3 от решение № ППН-01-636/15.03.2021 г. на Комисията за защита на личните данни, с което е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 (отм.) от ЗЗЛД по повод подадена жалба на В. Н. Д..

В жалбата се излагат подробни доводи за допуснати на нарушения на процесуалния и материалния закон. Моли да се отмени, а в условията на евентуалност да се измени обжалваното решение.

Ответната страна Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител в съдебно заседание изразява становище за неоснователност на жалбата. Заинтересованата страна В. Н. Д. не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството е образувано по жалба рег. № ППН-01-95 от 28.01.2019 г. на В. Н. Д., адресирана до Комисията за защита на личните данни, с която се оплаква за неправомерно използване на негови лични данни. Съдържат се твърдения, че е сключен договор за потребителски кредит, което е извършено без негово знание и съгласие, тъй като някой е ползвал личните му данни. Пояснява, че кредитът е

отпуснат за закупуване на телефон, който е получен в офис на „С.“ от мним кредитополучател.

Към жалбата е приложен договор за потребителски кредит № С.-15485989 от 29.11.2017 г., в който като кредитор е посочен „Б. П. П. Ф. С.А. клон България“ КЧР, а кредитополучател - В. Н. Д.. С договора се отпуска стоков кредит в общ размер на 1654,05 лева за закупуване на мобилен телефон марка „S. G. S8+” на стойност 1510 лева и заплащане на застрахователна премия в размер на 135,90 лева. Приложена е още фактура № [ЕГН]/30.11.2017 г., издадена от [фирма], която е на стойност 1510 лева за горепосочения телефон, а като получател е отразен В. Н. Д..

Административният орган е дал възможност да се изрази становище по жалбата и да се представят писмени доказателства, за което е изпратил писмо до [фирма], [фирма] и „Б. П. П. Ф. С.А. клон България“ КЧР. Изискана е още информация от Софийска районна прокуратура и В. Н. Д..

От Районна прокуратура – [населено място] са изпратени постановление от 10.01.2020 г. за спиране досъдебно производство за извършено престъпление по чл. 212, ал. 1 НК и протокол за извършена почеркова експертиза, според която В. Н. Д. не е положил и изписал подписите, съдържащи се в договора за кредит от 29.11.2017 г. и фактура № [ЕГН]/30.11.2017 г.

Постъпили са две становища от [фирма], според които договорът и телефонът са доставени на В. Д. чрез куриерска фирма [фирма], за което е съставена товарителница № 60505749921. Уточнява се, че куриерът следвало да провери самоличността на получателя и да върне обратно договора за кредит. Представя договор между [фирма] и [фирма], както и сключен договор с „Б. П. П. Ф. С.А. клон България“ КЧР.

[фирма] също е подало становище, с което поддържа, че пратката по товарителница № 60505749921 е получена от В. Д. в офис на куриера. Имало заявена и изпълнена допълнителна услуга „Обратни документи“, съгласно която получателят предава на куриера документи, които са върнати на [фирма]. В становището се уточнява, че на куриера не е известно какви са документите, както и че не представя услуга за верификация при подписване на документи.

Пред административния орган са представени още Инструкция за мерките и средствата за защита на личните данни събирани, обработвани, съхранявани и предоставяни от [фирма], Инструкция за работа на куриер, служба/офис, както и Общи условия на жалбоподателя.

Комисията за защита на личните данни е провела заседание на 26.08.2020 г., на което са конституирани страните В. Д., [фирма] и [фирма] и „Б. П. П. Ф. С.А. клон България“ КЧР. Жалбата с рег. № ППН-01-95 от 28.01.2019 г. е разгледана по същество на заседание на административния орган, проведено на 07.10.2020г., за което е съставен протокол № 43 от същата дата.

Комисията за защита на личните данни се е произнесла с решение № ППН-01-636/15.03.2021 г., с което в т. 1 е приела за неоснователна жалбата на В. Д. срещу [фирма] и „Б. П. П. Ф. С.А. клон България“ КЧР.

В т. 2 и т. 3 от решение № ППН-01-636/15.03.2021 г. на Комисията за защита на личните данни е приета за основателна жалбата с рег. № ППН-01-95 от 28.01.2019 г. на В. Д. срещу [фирма], като е прието, че дружеството е нарушило чл. 2, ал. 2, т. 1 (отм.) ЗЗЛД, за което на основание чл. 42, ал. 1 ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева.

В оспорвания акт е прието, че данните, които фигурират в договора за кредит и фактурата представляват лични данни, тъй като става въпрос за информация, свързана с идентифицирането или подлежащо на идентификация лице. Според органа договорите за кредит и продажба на стока се считат за сключени с подписването на договора за кредит и приемането на стоката от страна на получателя, с което на практика се давало съгласие за обработка на лични данни. Изложено е още, че [фирма] имало задължение да извърши услугата по приемане – предаване на пратка, което представлявало обработване на лични данни при наличието на нормативно установено задължение за това, съдържащо се в Закона за пощенските услуги. Посочено е, че пратката, съдържаща техника и договор за кредит, не е предадена на В. Д., а на друго лице, с което е нарушен принципите на добросъвестността и законосъобразността при обработка на лични данни.

В съдебно заседание е приета неподписана товарителница № 60505749921, която съдържа следните данни: взета на 30.11.2017 г.; доставена на 04.12.2017 г.; подател - [фирма]; получател – В. Д., до поискване в офис; съдържание – техника и опаковка – кашон. В товарителницата е отбелязана услуга „обратни документи“ – съгласно т. 10.3 от Общите условия (ОУ) тази услуга представлява – придружаващ документ, изготвен и изпратен от подателя към получателя, който се доставя обратно на подателя.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, за която административният акт е неблагоприятен в частта, с която е уважена жалбата на В. Д. срещу [фирма], както и в частта, с която е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 (отм.) от ЗЗЛД.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Оспорваното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, доколкото е налице изрично волеизявление на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което непосредствено са засегнати права, свободи и/или законни интереси на [фирма].

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД (ред. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.), прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство (чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД и чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от Правилника). Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ (чл. 9, ал. 3). Същото следва да бъде подписано от всички членове, участвали в гласуването. В случая за оспореното решение са гласували трима със „за“ и един с особено мнение, поради което безспорно е формирано мнозинство и

решението е валидно взето. В тази връзка не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 АПК.

Решението е постановено в изискуемата по закон форма съгласно чл. 59, ал. 1 от АПК, като съдържа фактическите и правни основания, поради които се налага имуществената санкция. Съдържа се описание, че нарушението е извършено чрез предоставяне на пратката на лице, което не е адресат на същата и по този начин са нарушени принципите на добросъвестността и законосъобразността при обработка на лични данни - чл. 2, ал. 2, т. 1 (отм.) от ЗЗЛД.

При постановяване на оспорваното решение са допуснати съществени процесуални нарушения.

Производството по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД се образува по жалба на физическото лице, което е във връзка с правомощията на КЗДЛ по чл. 10, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД - разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. В това производство участват Комисията за защита на лични данни, лицето, подало жалба и администраторът на лични данни. В този смисъл са правилни доводите, че е необходимо сезиране с оплакване срещу конкретно лице, т. е. посочване на лице, срещу което е подадено искането – арг. чл. 28, ал. 1, т. 4 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация (Правилника). Това не е направено, доколкото в жалбата рег. № ППН-01-95 от 28.01.2019 г. се съдържат единствено оплаквания за начина на получаване на пратки в офис на „С.“. Също така не става ясно дали се търси защита за нарушение на права на искателя или се касае за съобщение за извършено нарушение. Административният орган е следвало по реда на чл. 28, ал. 2 от Правилника да даде указания за отстраняване на обсъжданите нередовности, което пък е необходимо условия за извършване на последваща преценка дали се касае за жалба или сигнал по смисъла на чл. 35, ал. 1 и ал. 2 от Правилника.

В нарушение на чл. 35 и 36 АПК от страна на Комисията за защита на личните данни не са изяснени всички факти и обстоятелства и не са събрани необходимите доказателства за изясняване на правния спор. Не става ясно от кои доказателства се приема, че договорът за кредит е част от съдържанието на пратката и същият е бил неподписан при изпращането му. Изложени са мотиви, че документът съпровожда закупената стока, но в товарителницата е отразено, че се изпраща единствено техника. Предоставянето на услуга „обратни документи“ не означава категорично, че е изпратен обсъжданият договор, както и че същият е бил неподписан при получаване на пратката. Въобще не е обсъждано възражението на жалбоподателя, че тази услугата „обратни документи“ не включва задължение за проверка дали се подписва връщания документ и идентификация на лицето, подписващо документа. Изясняването на това е от значение, тъй като съгласно т. 10.3 от ОУ задължението на пощенския оператор е само да върне документите, но не и да проверява дали са подписват и от кое лице се подписват, т. е. не се представя услуга за верификация при подписване на документи.

В мотивите на решението е посочено, че [фирма] е администратор на лични данни, като е посочено единствено, че обработването на лични данни се извършва при наличието на нормативно установено задължение. Този извод е направен без да се държи сметка за всички действия/операции по извършването на пощенската услуга. Обработването на лични данни е действие/операция или съвкупност от действия/операции, като същите са определящи за изясняването на това дали едно

лице е администратор или обработващ лични данни.

Съгласно легалната дефиниция дадена в чл. 3, ал. 1 и ал. 2 (отм.)ЗЗЛД, в относимата му редакция, администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. По сходен начин е регламентирано понятието към действащия в момента чл. 4, ал. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679

Съгласно чл. 3, ал. 3 (отм.) ЗЗЛД администраторът на лични данни обработва личните данни самостоятелно или чрез възлагане на обработващ данните. Според § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД и чл. 4, ал. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679 „обработващ лични данни“ е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва лични данни от името на администратора на лични данни.

На основание чл. 3, ал. 4 (отм.) ЗЗЛД администраторът осигурява спазването на изискванията на чл. 2, ал. 2 (отм.) ЗЗЛД, сред които е посоченото в акта нарушение по т. 1, за което е наложена санкция по чл. 42, ал. 1 ЗЗЛД (ред. ДВ, бр. 7 от 19.01.2018 г.). В рамките на предоставяне на една услуга (в случая пощенска) е възможно при едни действия/операции съответното лице да има качеството на администратор на лични данни, а в други да има качеството на обработващ лични данни. Безспорно пощенският оператор има качеството на администратор на лични данни, когато обработва данни на подателя и получателя за извършването на пощенската услуга (напр. имена, адреси и др.), но това не се отнася до проверката на съдържанието на пратка. За пощенския оператор не съществува задължение за извършване на проверка дали предоставените документите (част от пратката) съдържат лични данни и ако съдържат – за кое лице се отнасят. На пощенския оператор му се възлага от подателя да пренесе и достави определена пратка, която може да съдържа или не лични данни. Възможно е същата да съдържа лични данни за лице, различно от получателя и ако се приеме тезата, че за обсъдената операция пощенският оператор е администратор, то тогава същият няма как да поиска съгласието за обработване от лицето, за което се отнасят данните. Следва да се прави разграничение между обработване на лични данни за подателя, респ. получателя, необходими за извършване на пощенската услуга и на лични данни, съдържащи се вътре в пратката.

Горното налага извод за допуснати съществени нарушения по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК, които са повлияли на съдържанието на оспорвания акт. Преписката следва да се върне за ново произнасяне, при което следва да се извършат действия по отстраняване нередовността на жалбата рег. № ППН-01-95 от 28.01.2019 г. В случай, че същите се отстранят, то следва: да се изясни съдържанието на пратката; изясняване качеството на пощенския оператор (администратор или обработващ лични данни) въз основа на задълженията на пощенския оператор, свързани с извършване на пощенската услуга и проверка съдържанието на пратката, като се държи сметка за всяка операция в рамките на предоставяната пощенска услуга.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, направените от оспорващия разноси по делото, следва да се възстановят от бюджета на органа, издал отменения акт. В случая жалбоподателят е направил разноси по делото както следва: 50 лева за държавна такса и 996 лева за адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл.

второ АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] т. 2 и т. 3 от Решение № ППН-01-636/15.03.2021 г. на Комисията за защита на личните данни.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, в 1-месечен срок от получаването му.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на [фирма] сумата в размер на 1046 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: